

Sygn. akt I C 444/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2024 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

Przewodniczący: sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Dorota Łęgowska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2024 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko J. D.

o zapłatę 11399,17 zł

I uchyla nakaz zapłaty z dnia 30 maja 2023 r. wydany w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 336/23 i powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) S.A. w W. na rzecz pozwanej J. D. kwotę 4163,00 zł (cztery tysiące sto sześćdziesiąt trzy złote) kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, w tym 3600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 444/23

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2023 r. (data stempla operatora pocztowego) powód (...) S.A. w W. wniósł pozew przeciwko J. D., wnosząc o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 11399,17 zł, z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2023 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Nakazem zapłaty z dnia 30 maja 2023 r. wydanym w postępowaniu nakazowym z weksla sprawie I Nc 336/23 Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana J. D. wniosła w ustawowym terminie zarzuty od przedmiotowego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana zakwestionowała ważność postanowień umownych z uwagi na treść klauzul abuzywnych w zakresie opłat prowizyjnej i przygotowawczej. Wskazała ponadto, że kwestionuje wysokość naliczonych odsetek umownych wskazanych w umowie i harmonogramie spłaty. Podniosła ponadto, że wypełnienie weksla in blanco nastąpiło niezgodnie z deklaracją wekslową.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 kwietnia 2022 r. J. D. zawarła z (...) S.A. w W. umowę pożyczki nr (...). Zawarcie umowy nastąpiło na wniosek J. D. o udzielenie pożyczki konsumenckiej nr (...) z dnia 29 marca 2022 r. w kwocie 5350,00 zł. W związku z zawarciem umowy J. D. otrzymała pożyczkę w wysokości 10700,00 zł, na którą złożyły się całkowita kwota pożyczki w wysokości 5350,00 zł oraz kredytowane koszty pożyczki, obejmujące opłatę przygotowawczą w wysokości 340,00 zł, prowizję pośrednika finansowego w wysokości 329,00 zł oraz prowizję pożyczkodawcy w wysokości 4681,00 zł, które zostały potrącone z chwilą wypłaty świadczenia pożyczkobiorczyni. Całkowity koszt pożyczki wyniósł 7826,00 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez J. D. została ustalona na 36 rat w wysokości po 366,00 zł, płatnych miesięcznie począwszy od maja 2022 r. do kwietnia 2025 r. Termin płatności ostatniej raty przypadał na dzień 15 kwietnia 2025 r. Wysokość raty obejmowała kwotę należności głównej oraz odsetek umownych. Pożyczka była oprocentowana w wysokości 13,98 % w skali roku. Zgodnie pkt 8 ust. 1 umowy pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę w przypadku gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. (...) Pożyczkodawca zobowiązany jest do zachowania 30 dniowego terminu okresu wypowiedzenia warunków umowy. Wypowiedzenie umowy było równoznaczne z postawieniem w stan natychmiastowej wykonalności należnej pożyczkodawcy całkowitej kwoty do zapłaty. Zabezpieczeniem spłaty należnych pożyczkodawcy kwot był weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową stanowiącą załącznik do umowy, w której J. D. upoważniła pożyczkodawcę do wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą jej zadłużeniu wynikającemu z umowy pożyczki. Zgodnie z deklaracją wekslową pożyczkodawca miał prawo uzupełnić weksel, jeśli opóźnienie w płatności kwoty równej wartości jednej pełnej raty przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania (umowa k. 3 – 5, harmonogram k. 6, wniosek k. 83, weksel k. 8, deklaracja wekslowa k. 10).

J. D. zapłaciła na rzecz (...) S.A. w W. z tytułu umowy . pożyczki nr (...) z dnia 6 kwietnia 2022 r.: 17 maja 2022 r. – 370,00 zł, 29 czerwca 2022 r. – 370,00 zł, 19 sierpnia 2022 r. – 366,00 zł, 7 października 2022 r. – 200,00 zł, 11 października 2022 r. – 524,00 zł (bezsporne).

Pismem z dnia 16 listopada 2022 r., doręczonym J. D. w dniu 22 listopada 2022 r., (...) S.A. w W. wezwało ją do zapłaty zaległych dwóch rat pożyczki wymagalnych w dniach 15.10.2022 r., 15.11.2022 r. w łącznej wysokości 732,00 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania (wezwanie k. 81, potwierdzenie doręczenia k. 82).

Pismem z dnia 15 grudnia 2022 r., doręczonym J. D. w dniu 21 grudnia 2022 r. (...) S.A. w W. wypowiedziało jej umowę pożyczki z zachowaniem 30 dniowego terminu. Jednocześnie zawiadomiła pożyczkobiorczynię, że został wypełniony weksel in blanco, wzywając ją do wykupu weksla w terminie 30 dni. Pożyczkodawca poinformował, że kwota niespłaconej pożyczki wynosi 11346,00 zł, zaś umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki – 53,17 zł. Weksel został wypełniony dnia 13 stycznia 2023 r. na kwotę 11399,17 zł (wypowiedzenie umowy k. 79, potwierdzenie doręczenia k.80, weksel k. 8).

(...) S.A. w W. i J. D. zawarli umowę pożyczki nr (...) z dnia 6 kwietnia 2022 r. w relacji przedsiębiorca – konsument (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów powołanych powyżej. Żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) S.A. w W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazano powyżej, powód (...) S.A. w W. swoje roszczenie wywodzi z zobowiązania wekslowego – weksla in blanco. Weksel własny (niepełny) wystawiony przez pozwaną J. D. stanowił formę zabezpieczenia wykonania zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki nr (...) z dnia 6 kwietnia 2022 r.

Istotą weksla in blanco jest jego niepełność w chwili wydania go wierzycielowi wekslowemu (remitentowi), który został upoważniony do jego wypełnienia. Jednocześnie, zaakcentować należy istotną okoliczność, że do powstania

zobowiązania wekslowego w przypadku weksla in blanco dojdzie wówczas, gdy wierzyciel (remitent) uzupełnił weksel w zakresie, w jakim był do tego upoważniony. Chociaż zobowiązanie z weksla jest – co do zasady – zobowiązaniem abstrakcyjnym, to jednak reguła ta doznaje wyłomu w przypadku weksli in blanco, które uznawane są za kauzalne (wyrok Sądu Najwyższego z 18 listopada 1970 r. w sprawie I Pr 407/70). W przypadku, zatem sporu pomiędzy wystawcą czy też poręczycielem weksla własnego in blanco i remitentem zobowiązany może podnosić zarówno zarzuty formalne dotyczące treści weksla jak i zarzuty osobiste wynikające ze stosunku podstawowego będącego przyczyną prawną zobowiązania wekslowego. Prawo wekslowe w art. 10 wyraźnie dopuszcza wystawienie weksla in blanco. Z chwilą wydania weksla wierzycielowi dochodzi do zawarcia umowy skierowanej na powstanie zobowiązania wekslowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2002 r. w sprawie V CKN 1514/00). Jest to umowa warunkowa, albowiem do powstania zobowiązania wekslowego dochodzi dopiero po ziszczeniu się warunku prawnego jakim jest wypełnienie weksla zgodnie z prawem. Czynności prawne, z których wynikają zobowiązania wekslowe mają charakter abstrakcyjny a zatem ich ważność nie zależy od istnienia lub prawidłowości stosunku podstawowego (np. sprzedaż, pożyczka). Same też nie określają celu gospodarczego lub społecznego wynikającego z nich przysporzenia. W razie zatem nieistnienia lub nieprawidłowości stosunku podstawowego dłużnikowi wekslowemu przyznaje się wobec kontrahenta tylko zarzut nienależnego świadczenia, a gdy sumę wekslową już zapłacił – roszczenie o zwrot nienależnego świadczenia. Oznacza to, iż jedynie wykazanie nieważności lub unieważnienie umowy będącej źródłem samego zobowiązania wekslowego jest jednoznaczne ze stwierdzeniem nieistnienia tego zobowiązania.

Jak wskazano na wstępie, pozwana J. D. w zarzutach od nakazu zapłaty zakwestionowała ważność postanowień umownych z uwagi na treść klauzul abuzywnych w zakresie opłat prowizyjnej i przygotowawczej. Zakwestionowała wysokość naliczonych odsetek umownych wskazanych w umowie i harmonogramie spłaty oraz podniosła, że wypełnienie weksla in blanco nastąpiło niezgodnie z deklaracją wekslową. Dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne jest zatem ustalenie czy w ramach stosunku podstawowego istniało roszczenie (...) S.A. w W. zabezpieczone wekslem i czy powód miał w konkretnych okolicznościach faktycznych, z uwagi na treść umowy i deklaracji wekslowej, uprawnienie do wypełnienia weksla określoną przez siebie kwotą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2011 r. w sprawie II CSK 311/10).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwana J. D. nie wskazała okoliczności uzasadniających uznanie weksla za nieważny; wystawiony przez nią weksel, uzupełniony przez powoda (...) S.A. w W., zawiera wszystkie niezbędne elementy przewidziane przepisami prawa wekslowego. Powód przedstawił weksel pozwanej J. D. do wykupu zgodnie z deklaracją wekslową, wzywając ją pismem z dnia 15 grudnia 2022 r. do wykupu weksla w terminie 30 dni, wskazując jednocześnie wysokość zadłużenia. Wezwanie dostało doręczony pozwanej J. D. w dniu 21 grudnia 2022 r.; w wezwaniu wskazano miejsce, w którym znajduje się weksel. Podkreślić należy, że przepisy prawa wekslowego nie określają sposobu przedstawienia weksla do zapłaty. Przyjmuje się, że polega ono na okazaniu trasatowi lub wystawcy weksla własnego oryginału weksla wraz z wyraźnym lub dorozumianym wezwaniem do zapłaty i na gotowości wydania przy zapłacie weksla pokwitowanego przez posiadacza. W judykaturze wskazuje się, że wystarczające jest stworzenie wystawcy weksla własnego przez posiadacza weksla realnej możliwości zapoznania się z oryginałem weksla w miejscu jego płatności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2006 r. w sprawie IV CSK 132/05).

Zgodnie z art. 485 § 2 kpc sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla lub czeku należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości. W przypadku przejścia na powoda praw z weksla lub czeku, do wydania nakazu niezbędne jest również przedstawienie dokumentów uzasadniających roszczenie, o ile przejście tych praw na powoda nie wynika bezpośrednio z weksla lub czeku. Jeżeli dłużnikiem jest konsument, niezbędne jest przedstawienie wraz z pozwem umowy, z której wynika roszczenie zabezpieczone wekslem, wraz z deklaracją wekslową i załącznikami. W treści pozwu skierowanego przeciwko osobie fizycznej zamieszcza się oświadczenie o tym, czy roszczenie dochodzone pozwem powstało w związku z umową zawartą z konsumentem.

Istotna jest zatem w niniejszej sprawie, nie tylko kwestia przedstawienia do wykupu weksla, uzupełnionego przez powoda (...) S.A. w W. w sposób zgodny z deklaracją wekslową, ale i analiza stosunku podstawowego łączącego powoda z pozwaną J. D.. Bezspornym jest, że strony łączyła umowa pożyczki w rozumieniu art. 720 kc, zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość

pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki podlega ogólnym przepisom prawa cywilnego (art. 720 – 724 kc). Mają one zastosowanie zarówno w relacjach między osobami fizycznymi oraz w relacjach przedsiębiorca – konsument. W tym ostatnim przypadku zastosowanie mają ponadto przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, a jak wskazano powyżej, strony umowy pozostawały właśnie w tej relacji. Tym samym, sąd zobligowany była do oceny uprawnień powoda w kontekście art. 385¹ kc. Stosownie do art. 385¹ § 1 i § 4 kc postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. Zastrzeżono przy tym, że postanowienia określające główne świadczenia stron, takie jak cena lub wynagrodzenie, mogą zostać uznane za niedozwolone postanowienia umowne tylko wówczas, gdy zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. W celu ustalenia, czy konkretne postanowienie umowne należy kwalifikować jako „nieuzgodnione indywidualnie”, należy zbadać, czy konsument miał na treść danego postanowienia „rzeczywisty wpływ” (art. 385¹ § 3 zd. 1 kc). W szczególności ustawodawca zwraca uwagę na niebezpieczeństwo „nieuzgodnionego indywidualnie” charakteru postanowienia umowy przejętego z wzorca umownego. Kontroli podlegają zatem nieuzgodnione indywidualnie: postanowienia umowne przejęte z wzorca umownego bądź też nie (w przypadku umowy zawartej bez użycia wzorca umownego chodzi o te, które nie były przez strony negocjowane) oraz postanowienia wzorców umownych.

Ciężar dowodu spoczywa oczywiście na tym, kto z okoliczności indywidualnego uzgodnienia treści postanowienia lub braku takiego uzgodnienia wyciąga skutki prawne (art. 6 kc). W sporze wynikłym w obrocie konsumenckim to najczęściej przedsiębiorcy zależy na wykazaniu faktu indywidualnego uzgodnienia.

W uchwale z dnia 27 października 2021 r. wydanej w sprawie III CZP 43/20, którą sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela, Sąd Najwyższy wskazał, że, w przypadku umowy pożyczki świadczeniem głównym po stronie pożyczkobiorcy są odsetki kapitałowe i za opóźnienie, nie jest nim natomiast wynagrodzenie prowizyjne. Zastrzeżenie to, ma zastosowanie również do opłaty przygotowawczej.

Wskazać również należy na treść art. 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, określająca maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu konsumenckiego. Celem tego przepisu jest zabezpieczenie przed nakładaniem na konsumentów nadmiernych obowiązków finansowych, co oznacza, że przedsiębiorca domagający się pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego powinien wskazać na zindywidualizowane okoliczności usprawiedliwiające naliczenie tychże kosztów w żądanej wysokości. Zarówno w orzecznictwie europejskim, jak i krajowym wskazano, że określenie w prawie krajowym maksymalnego pułapu pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego nie wyłącza z zakresu kontroli sądowej kosztów naliczonych w granicach nieprzekraczających tego pułapu (wyrok (...) z dnia 3 września 2020 r. w sprawie C-84/19, wyrok (...) z dnia 26 marca 2020 r. w sprawie C-779/18, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2021 r. w sprawie III CZP 42/20, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2021 r. w sprawie III CZP 43/20).

Wskazać należy, że suma prowizji pożyczkodawcy wraz z opłatą przygotowawczą i prowizją pośrednika wynosi 100 % całkowitej kwoty pożyczki, a przy uwzględnieniu odsetek umownych, nawet ją przewyższa (146 %). Pozwana J. D. zgodnie z umową zobowiązana jest zatem do zwrotu kwoty ponad dwukrotnie wyższej tj. kwoty 13176,00 zł. W toku procesu pozwana J. D. podniosła zarzuty zakresie obciążających ją opłat prowizyjnych i opłaty przygotowawczej. Pomimo tego, powód nie wyjaśnił zasad ustalania tych opłat w wysokości również maksymalnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Dodać również należy, że przy uznaniu prawidłowości wypowiedzenia umowy pożyczki, powód nie wyjaśnił, na jakiej podstawie domaga się ich zapłaty w pełnej wysokości. Podobne uwagi odnieść należy do opłaty przygotowawczej w wysokości 340,00 zł. W ocenie sądu, uznać zatem należy, że wysokość prowizji oraz opłaty przygotowawczej zostały ustalone w sposób dowolny, z uwzględnieniem jedynie górnej granicy kosztów określonej w przepisie art. 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 r.

o kredycie konsumenckim, co oznacza, że wskazane postanowienia umowy łączącej strony mają charakter klauzul niedozwolonych (abuzywnych).

Zdaniem sądu, oznacza to tym samym, że pozwana J. D. zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda (...) S.A. w W. tytułem zwrotu pożyczki z dnia 6 kwietnia 2022 r. – kapitału pożyczki tj. kwoty 5350,00 zł oraz odsetek umownych w wysokości 13,98 % w skali roku. Przy zastosowaniu zasad spłaty kredytu wynikających z umowy: spłata w 36 miesięcznych ratach równych, uznać należy, że pozwana J. D., zgodnie z umową, obciąża obowiązek zapłaty kwoty łącznie 6580,72 zł, w tym 5350,00 zł – kapitał oraz 1230,72 zł – odsetki umowne, przy założeniu wysokości raty w wysokości 182,80 zł, w której wysokość części kapitałowej raty rośnie, zaś części odsetkowej maleje. Harmonogram spłat możliwy jest do ustalenia przy użyciu ogólnodostępnych kalkulatorów kredytowych:

1. rata 182,79 zł, w tym 120,46 - kapitał, 62,33 – odsetki
2. rata 182,80 zł, w tym 121,88 - kapitał, 60,92 – odsetki
3. rata 182,80 zł, w tym 123,30 - kapitał, 59,50 – odsetki
4. rata 182,80 zł, w tym 124,73 - kapitał, 58,07 – odsetki
5. rata 182,80 zł, w tym 126,19 - kapitał, 56,61 – odsetki
6. rata 182,80 zł, w tym 127,66 - kapitał, 55,14 – odsetki
7. rata 182,79 zł, w tym 129,13 - kapitał, 53,66 – odsetki
8. rata 182,79 zł, w tym 130,65 - kapitał, 52,15 – odsetki
9. rata 182,80 zł, w tym 132,17 - kapitał, 50,63 – odsetki
10. rata 182,80 zł, w tym 133,71 - kapitał, 49,09 - odsetki
11. rata 182,80 zł, w tym 135,27 - kapitał, 47,53 – odsetki
12. rata 182,80 zł, w tym 136,84 - kapitał, 45,96 – odsetki
13. rata 182,79 zł, w tym 138,43 - kapitał, 44,36 – odsetki
14. rata 182,80 zł, w tym 140,05 - kapitał, 42,75 – odsetki
15. rata 182,80 zł, w tym 141,68 - kapitał, 41,12 – odsetki
16. rata 182,80 zł, w tym 143,33 - kapitał, 39,47 – odsetki
17. rata 182,80 zł, w tym 145,00 - kapitał, 37,80 – odsetki
18. rata 182,80 zł, w tym 146,69 - kapitał, 36,11 – odsetki
19. rata 182,79 zł, w tym 148,39 - kapitał, 34,40 – odsetki
20. rata 182,80 zł, w tym 150,13 - kapitał, 32,67 – odsetki
21. rata 182,80 zł, w tym 151,88 - kapitał, 30,92 – odsetki
22. rata 182,80 zł, w tym 153,65 - kapitał, 29,15 – odsetki
23. rata 182,80 zł, w tym 155,44 - kapitał, 27,36 – odsetki

24. rata 182,80 zł, w tym 157,25 - kapitał, 25,55 – odsetki
25. rata 182,79 zł, w tym 159,07 - kapitał, 23,72 – odsetki
26. rata 182,80 zł, w tym 160,93 - kapitał, 21,87 – odsetki
27. rata 182,80 zł, w tym 162,81 - kapitał, 19,99 – odsetki
28. rata 182,80 zł, w tym 164,70 - kapitał, 18,10 – odsetki
29. rata 182,80 zł, w tym 166,62 - kapitał, 16,18 – odsetki
30. rata 182,80 zł, w tym 168,56 - kapitał, 14,24 – odsetki
31. rata 182,79 zł, w tym 170,52 - kapitał, 12,27 – odsetki
32. rata 182,80 zł, w tym 172,51 - kapitał, 10,29 – odsetki
33. rata 182,80 zł, w tym 174,52 - kapitał, 8,28 – odsetki
34. rata 182,80 zł, w tym 176,56 - kapitał, 6,24 – odsetki
35. rata 182,80 zł, w tym 178,61 - kapitał, 4,19 – odsetki
36. rata 182,78 zł, w tym 180,68 - kapitał, 2,10 – odsetki.

Bezspornym jest, że pozwana J. D. dotychczas spłaciła z tytułu pożyczki kwotę 1850,00 zł, co – zgodnie z harmonogramem po modyfikacji w związku z wyeliminowaniem abuzywnych postanowień umowy – oznacza, że spłaciła 10 rat oraz część raty jedenastej. Zrealizowała więc umowę w zakresie rat płatnych do marca 2023 r. Umowa pożyczki mogła być zatem wypowiedziana pozwanej J. D. przez powoda (...) S.A. w W. w maju 2023 r. pod warunkiem uprzedniego wezwania jej do zapłaty zaległej raty w terminie 7 dni. W dacie wezwania do zapłaty (22 listopada 2022 r.) oraz wypowiedzenia umowy pożyczki (21 grudnia 2022 r.) pozwana J. D., zgodnie z harmonogramem wskazanym powyżej, nie pozostawała w opóźnieniu w spłacie pożyczki, tak więc zarówno wezwanie do zapłaty, jak i wypowiedzeniu umowy nie mogły wywołać skutku prawnego, co oznacza, że umowa pożyczki nie została skutecznie wypowiedziana. Nie nastąpił zatem skutek w postaci postawienia kwoty pożyczki w stan natychmiastowej wykonalności. Brak było zatem podstaw, w świetle zapisów deklaracji wekslowej, do uzupełnienia weksla przez powoda (...) S.A. w W.. Podkreślić należy, że powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę zaległych rat pożyczki w terminach wymagalności określonych w harmonogramie umowy. Powód może również dokonać prawidłowego wypowiedzenia umowy.

Zgodnie z art. 493 § 4 kpc, jeżeli zachodzą podstawy do odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania, sąd z urzędu postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i wydaje odpowiednie rozstrzygnięcie. W innym przypadku sąd wydaje wyrok, którym w całości lub części utrzymuje nakaz zapłaty w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu.

Jak wskazano powyżej, w ocenie sądu, wypowiedzenie umowy pożyczki przez powoda (...) S.A. w W. było w stosunku do pozwanej J. D. bezskuteczne. Uzupełnienie zatem weksla przez powoda nastąpiło niezgodnie z postanowieniami deklaracji wekslowej.

Z tych względów nakaz zapłaty z dnia 30 maja 2023 r. wydany w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 336/23 podlega uchynieniu należało uchylić, zaś powództwo oddaleniu. W zaistniałej sytuacji oddalenie powództwa nie zamyka powodce drogi do domagania się zapłaty bieżących rat pożyczki w terminach wymagalności określonych dla poszczególnych rat w umowie, czy rozważenia ponownego (prawidłowego) wypowiedzenia umowy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, obciążając obowiązkiem ich zwrotu na rzecz pozwanej J. D. powoda (...) S.A. w W.. Koszty procesu podlegające zwrotowi w łącznej kwocie 4163,00 zł obejmują: 563,00

zł tytułem opłaty sądowej od zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz 3600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, Wysokość kosztów zastępstwa procesowego sąd ustalił stosownie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, przy uwzględnieniu wskazanej wartości przedmiotu sporu.